

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudkyň JUDr. Ing. Venduly Sochorové a Mgr. Ing. Veroniky Baroňové ve věci

žalobce: **K. A.**
zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, Kolín

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo náměstí 3, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 2. 2017, č. j. JMK 30019/2017, sp. zn. S-JMK 133079/2016/ODOS/Ša,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. V projednávané věci brojí žalobce proti záznamům v bodovém hodnocení řidiče. Městský úřad Hodonín rozhodnutím ze dne 2. 6. 2016, č. j. 360003/2016/ODaP/DSA/Ho, podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích

a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), zamítl námitky žalobce a potvrdil záznamy bodů v jeho evidenční kartě řidiče. Uvedl, že všechny uložené body byly zapsány v souladu s ustanoveními přílohy k zákonu o silničním provozu a nezjistil žádný neoprávněný záznam.

2. Odvolání žalobce žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

II. Shrnutí obsahu žaloby

3. Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce včas žalobu. Uvedl, že žalovaný ignoroval předložené důkazní prostředky. Těmito byly zejména rozhodnutí jiných správních orgánů v obdobných věcech (rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje č. j. MSK 49924/2014 ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 126113/2014 ze dne 22. 10. 2014, č. j. MSK 121761/2014 ze dne 12. 11. 2014, či rozhodnutí Městského úřadu Písek č. j. MUPI/2014/34902/CH-nám.BH/3 ze dne 19. 1. 2015). Z těchto žalobce dovodil, že se žalovaný nedostatečně zabýval způsobilostí jednotlivých podkladů, na základě kterých byly zaznamenány body. Způsobilostí pro zápis bodů se správní orgán zabývá na základě odvolání, v němž odvolatel požaduje provedení takového posouzení a na možnou nezpůsobilost podkladů upozorňuje. Dle zásady legitimního očekávání by správní orgány měly ve věcech se shodnými či obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně. Krajských úřadů je coby odvolacích orgánů pouze třináct, proto by při rozhodování shodných věcí měla ustálená či alespoň obdobná praxe existovat i mezi nimi. V českém právním řádu neplatí zvykové či precedenční právo, zásada legitimního očekávání je však *de facto* zavádí. Rozhoduje-li správní orgán určitým způsobem, je v rozporu s rovností účastníků před zákonem, pokud tentýž správní orgán v jiné místní působnosti rozhoduje a postupuje zcela odlišně.
4. Žalobce dále konstatoval, že v odvolání napadal jednotlivé podklady pro jejich nezpůsobilost pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Respektuje názor správního orgánu, že blokové řízení je velmi specifické, toto konstatování však nemůže omluvit nedostatky, které jsou z hlediska zákonných požadavků kladeny na takový druh rozhodnutí. Z toho vyplývá, že i v blokovém řízení lze rozhodnutí vydat v souladu se zákonem tak, aby bylo zřejmé, o jaký přestupek se mělo jednat, kdy a kde mělo dojít k jeho spáchání, dle jakého ustanovení zákona byl kvalifikován a jaká zákonná povinnost byla porušena. Z rozhodnutí by též měly být patrné údaje o osobě přestupce. Argument, že přestupce svým podpisem dal souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení a se správností rozhodnutí, je naprosto nesprávný. Za správnost rozhodnutí správního orgánu nemůže odpovídat přestupce.
5. Žalobce dále poukázal na některé příklady nezpůsobilých podkladových rozhodnutí. Z rozhodnutí by mělo být v první řadě patrné, jakého jednání se měl přestupce dopustit. V případě porušení povinnosti být za jízdy připoután bezpečnostním pásem nepostačuje popis přestupku ve formátu „neužil bezpečnostní pásy, nepřipoután bezp. pásem, nepřipoután BP, pásy aj.“ Z vydaného rozhodnutí musí být zřejmé, že přestupce porušil tuto povinnost za jízdy a jako řidič motorového vozidla a ne coby spolujezdec. V případě porušení povinnosti nedržet za jízdy v ruce či jinak manipulovat s telefonním přístrojem, není dostatečným popisem přestupku formát „telefonování za jízdy aj.“ Z vydaného rozhodnutí musí být zřejmé, že přestupce porušil povinnost dle ust. § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu. Co se týče popisu místa spáchání přestupku, musí z něj být naprosto

zřejmé, kde a kdy mělo ke spáchání přestupku dojít, aby bylo možno vyloučit, že se přestupek stal mimo pozemní komunikaci. V takovém případě by měl být přestupce trestán podle zákona o přestupcích, nikoli podle zákona o silničním provozu. Údaje v rozhodnutí by též měly být uvedeny čitelně, srozumitelně a přehledně, aby byly zřejmé okolnosti daného přestupku a aby rozhodnutí mohlo být vůbec přezkoumáno.

6. U některých pokutových bloků, které byly v daném případě podkladem pro rozhodnutí správních orgánů, a to konkrétně u bloků ze dne 1. 3. 2016, 3. 1. 2016, 2. 2. 2015, 21. 5. 2014 a ze dne 27. 8. 2013 žalobce shodně brojil proti chybnému označení právní kvalifikace jako: „125c/1k“ a „125c/1f1“, „§6/1a z.č. 361/2000 sb“, „§7/1c z.č. 361/2000 sb.“. Poukázal na vyvstávající pochybnosti o věcné příslušnosti orgánu, jenž rozhodnutí v blokových řízeních vydal, neboť není patrné, zda k přestupkovým jednáním mělo dojít na místech veřejně přístupných, soukromých či na pozemních komunikacích. Namítl též, že nejsou seznatelná jednoznačná místa spáchání přestupků, přičemž nepostačí pouhé uvedení obce či její části, není uvedena ani kilometráž komunikace. Žalobce zpochybňuje způsobilost takových bloků být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů, neboť přestupky v nich nejsou vymezeny jako konkrétní a individualizovaná jednání. Tento nedostatek přitom nelze zhojit připuštěním strohých a zkratkovitých formulací.
7. S ohledem na shora uvedené žalobce navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Současně požádal o přiznání odkladného účinku žalobě.

III. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný ve vyjádření ze dne 12. 4. 2017 uvedl, že s žalobou nesouhlasí a napadené rozhodnutí považuje za správné a odůvodněné.
9. Namítá-li žalobce konkrétní nedostatky pokutových bloků, žalovaný se ztotožňuje s hodnocením správního orgánu I. stupně, který jednotlivě hodnotil veškeré podklady a dospěl k závěru, že tyto jsou způsobilé pro záznam bodů. Uváděné nedostatky vyplývají z formy blokových řízení. Na rozhodnutí v blokovém řízení nelze klást takové nároky jako na rozhodnutí správních orgánů v úplném správním řízení. Ze všech pokutových bloků jsou seznatelné údaje podstatné pro záznam bodů.
10. Navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci soudem

11. Usnesením ze dne 30. 3. 2017, č. j. 30 A 46/2017-51, soud přiznal žalobě odkladný účinek.
12. Napadené rozhodnutí žalovaného přezkoumal soud v mezích uplatněných žalobních bodů. Ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (*ex officio*), a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného.
13. Soud rozhodl o žalobě v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“), bez nařízení jednání.
14. Dospěl k závěru, že **žaloba není důvodná**.
15. Nejprve se soud zabýval námitkou nezpůsobilosti podkladů pro vydání rozhodnutí [bod IV. A) rozsudku]. Následně hodnotil námitku nerespektování rozhodnutí jiných správních orgánů [bod IV. B)].

IV. A) K nezpůsobilosti podkladů pro vydání rozhodnutí

16. Žalobce žalovanému vytýkal, že v rozhodnutích z blokových řízení jsou užívány zkratky a nejasná označení zákonných ustanovení a zákonů samotných. K tomu uvádí i konkrétní argumentaci z jednotlivých bloků.
17. Soud předesílá, že v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení jednání obsaženému v příloze k citovanému zákonu. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci). V tomto ohledu postupoval správní orgán v souladu se zákonem (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44).
18. Jak setrvale judikuje Nejvyšší správní soud (srov. např. rozsudek ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20), blokové řízení je zjednodušeným řízením, ve kterém do značné míry splývá řízení s jeho výsledkem - uložením pokuty. Pokutový blok je svou povahou správním aktem, který závazně deklaruje, že určitá osoba se dopustila konkrétního, individuálně popsaného jednání, jež naplnilo znaky přestupku, a konstituuje jeho povinnost zaplatit pokutu. Obsahové náležitosti pokutového bloku proto vyplývají zejména z povahy blokového řízení, jak je upravuje zákon o přestupcích, zejména v § 84 a § 85. Pokutový blok (§ 84 a násl. zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích) není způsobilým podkladem pro záznam bodů do registru řidičů pouze tehdy, není-li na něm přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. *„Při zohlednění specifík blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena (...). V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu, které stanoví porušenou povinnost, jak je tomu u pokutového bloku L 4443991. U něho se totiž jedná o odkaz na dostatečně konkrétní ustanovení zákonů ve spojení s dalšími údaji, které ve svém souhrnu skutek stěžovatele dostatečně konkrétně popisují.“* Současně v citovaném rozsudku Nejvyšší správní soud zdůraznil, že na pokutový blok nelze nahlížet s „rigidní přísností.“ I v případě, že by některý údaj chyběl, ale z celku by vyplývaly ostatní důležité okolnosti, nevyvolalo by to jeho nezpůsobilost být podkladem. To však není žalobcův případ. Na blocích jsou všechny zákonem stanovené a předtištěné údaje přesvědčivým způsobem vyplněny a jsou tak způsobilým podkladem pro záznam bodů.
19. Ze správního spisu vyplývá, že na oznámení Městského úřadu Hodonín o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvu k odevzdání řidičského průkazu ze dne 7. 3. 2016 zareagoval žalobce tím, že podal dne 15. 3. 2016 námitky proti provedenému záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Námitky byly velmi stručné, žalobce pouze uvedl, že brojí proti veškerým záznamům, především pak proti tomu, jímž bylo dosaženo dvanácti bodů. Městský úřad postupoval tak, že si k jednotlivým oznámením o uložení pokuty od policie vyžádal a posléze též obdržel stejnopisy příslušných pokutových bloků.

20. Rozhodnutím ze dne 2. 6. 2016 Městský úřad Hodonín zamítl námitky žalobce a potvrdil záznamy bodů provedené na základě oznámení policie. Proti tomuto rozhodnutí žalobce 27. 6. 2016 podal blanketní odvolání, které k výzvě městského úřadu doplnil podáním ze dne 29. 8. 2016. V něm uplatnil tvrzení o nekonkrétnosti pokutových bloků a odkazoval na praxi jiných správních orgánů. Žalovaný rozhodnutím ze dne 23. 2. 2017 odvolání zamítl a rozhodnutí městského úřadu potvrdil. Odmítl argumentaci žalobce, že pokutové bloky nejsou způsobilé pro záznam bodů. Podle žalovaného „z oznámení o uložení pokut v blokových řízeních a v kontextu obsahu pokutových bloků je spolehlivě seznatelné, komu, kdy a za jaké jednání byla pokuta uložena. Tím pádem je také zřejmé, kolik bodů za to které jednání přísluší podle přílohy k zákonu o silničním provozu. Skutečnost, že v některých pokutových blocích je užito zkratk, nečiní tento pokutový blok nesrozumitelný v kontextu dalších údajů.“ (strana 8 napadeného rozhodnutí).
21. Soud se ztotožňuje se závěry žalovaného, že z pokutových bloků musí být v souladu s § 85 odst. 4 přestupkového zákona patrné komu, kdy a za jaký přestupek byla v blokovém řízení pokuta uložena. Jsou-li tyto informace zapsány formou zkratkovitých informací, které jsou v kontextu dalších údajů srozumitelné, není zpochybněna způsobilost pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru (srov. výše citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 7 As 94/2012-20).
22. Žalobce ve své žalobě brojí proti zkratkovitému označení přestupkového jednání a porušených zákonů v jednotlivých blocích.
23. K pokutovému bloku č. K0111518, série JK/2015, týkajícího se žalobcova jednání dne 1. 3. 2016, žalobce namítal, že není jasné, za jaké jednání byl žalobce pokutován, a že vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu. Ze správního spisu vyplývá, že na základě předmětného pokutového bloku byla žalobci uložena pokuta ve výši 500 Kč za přestupek dle § 6 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb. V kolonce Doba, místo a popis přestupkového jednání je uvedeno: „Dne 1. 3. 2016, D1 km 162 směr B, 9:45 §6/1a, z. č. 361/2000, nebyl za jízdy připoután bez. pásem, výjimku nepředložil ani nevlastní, RZ x MAN, žlutá“.
24. K pokutovému bloku č. D2400964, série GD/2014, týkajícího se žalobcova jednání dne 3. 1. 2016, žalobce namítal, že není jasné, za jaké jednání byl žalobce pokutován, a že vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu. Ze správního spisu vyplývá, že na základě předmětného pokutového bloku byla žalobci uložena pokuta ve výši 200 Kč za přestupek dle „§ 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb.“ V kolonce Doba, místo a popis přestupkového jednání je uvedeno: „3. 1. 2016 ve 21.35 sil. I/38 obec P.-P. L. ul. K. 137, 2B01244 § 6 odst. 1 písm. a) z. č. 361/2000 Sb. Řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem-nevlastní lékařské pot.“.
25. Podle soudu správní orgány ve všech výše uvedených případech použily zcela dostačující, přesnou a zákonu plně odpovídající formulaci skutku včetně odkazu na zákonné ustanovení. Ze skutkových vět je zjevné, že povinnost být připoután bezpečnostními pásy žalobce ve všech případech porušil za jízdy a jako řidič, což ostatně vyplývá i z odkazu na § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, neboť uvedené ustanovení ukládá povinnost být za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem pouze řidiči motorového vozidla. Žalobce přitom nepochybně, že by byl držitelem příslušného lékařského potvrzení. Soud dodává, že argumentace žalobce ve vztahu k výše uvedeným pokutovým blokům není přílehlavá. Pokutové bloky neobsahují strohé údaje „neužil BP“,

„pásky“ ani údaj „řidič pásky“, jak žalobce mylně tvrdí, ale výslovné údaje o tom, že žalobce jako řidič vozidla nebyl připoután bezpečnostními pásy.

26. K pokutovému bloku č. C0341239, série FC/2013, týkajícího se žalobcova jednání dne 2. 2. 2015, žalobce namítal, že není jasné, za jaké jednání byl žalobce pokutován, a že vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu. Ze správního spisu vyplývá, že na základě předmětného pokutového bloku byla žalobci uložena pokuta ve výši 500 Kč za přestupek dle „§ 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb.“ V kolonce Doba, místo a popis přestupkového jednání je uvedeno: „3. 2. 15 v 14.20h v uh. O., za jízdy telefonoval, § 7/1c 361/2000“.
27. K pokutovému bloku č. D0301742, série FD/2013, týkajícího se žalobcova jednání dne 21. 5. 2014, žalobce namítal, že není jasné, za jaké jednání byl žalobce pokutován, a že vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu. Ze správního spisu vyplývá, že na základě předmětného pokutového bloku byla žalobci uložena pokuta ve výši 500 Kč za přestupek dle „§ 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb.“ V kolonce Doba, místo a popis přestupkového jednání je uvedeno: „RZ: x dne 21. 5. 2014 v 12:35 h, Uh. Brod-Za Humny za jízdy držel v ruce u ucha mobilní telefon“.
28. K pokutovému bloku č. D1439568, série FD/2013, týkajícího se žalobcova jednání dne 27. 8. 2013, žalobce namítal, že není jasné, za jaké jednání byl žalobce pokutován, a že vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu. Ze správního spisu vyplývá, že na základě předmětného pokutového bloku byla žalobci uložena pokuta ve výši 500 Kč za přestupek dle „§ 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb.“ V kolonce Doba, místo a popis přestupkového jednání je uvedeno: „27.8.2013 12:35 I/52 47km směr Brno Držení hovorového zařízení za jízdy § 7/1c z. č. 361/2000 Sb. RZ: x IVECO“.
29. Podle soudu správní orgán použil i v těchto pokutových blocích zcela dostačující, přesnou a zákonu plně odpovídající formulaci skutku včetně odkazu na zákonné ustanovení. Ze skutkové věty je naprosto zjevné, že řidič žalobce porušil zákaz při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení jako řidič, což vyplývá z odkazu na § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu, neboť předmětné ustanovení zakazuje řidiči vozidla držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj. Soud dodává, že ve vztahu ani k tomuto pokutovému bloku není argumentace žalobce přeléhavá. Pokutový blok neobsahuje údaj „telefonování za jízdy aj“, jak žalobce mylně tvrdí, ale výslovnou zmínku o porušení zákazu při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení.
30. Soud proto shrnuje, že popisy skutků v blocích, jež sloužily jako podklad pro rozhodnutí městského úřadu, jsou v blokovém řízení zcela postačující. Výstižně a jednoznačně popisují okolnosti rozhodné pro závěr o spáchání přestupků, a to plně v souladu se zněním zákonem stanovených skutkových podstat.
31. Ke všem specifikovaným případům je pak možno k námitkám žalobce též konstatovat, že dostatečným a jednoznačným způsobem, a to zejména s ohledem na povahu předmětných přestupků, jsou v dotčených blocích specifikována i místa jejich spáchání. Kilometráž komunikace aby označení místa spáchání přestupku není třeba vymezit, je-li toto místo dostatečně přesně určeno jinak, což se v daných případech stalo. Všechny bloky též obsahují zcela srozumitelné a pochopitelné vymezení použité právní kvalifikace. Žalobcovo lpění na tzv. „správné právní kvalifikaci“ lze považovat za výraz přehnaného

právního formalizmu. Z žádného bloku též nevyvstává apriorní pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jenž ten který blok vydal, či o veřejné přístupnosti míst, na nichž došlo ke spáchání přestupků; i v těchto ohledech jsou úvahy žalobce ryze spekulativní. Ostatně žalobce v průběhu řízení před správními orgány, ani v řízení před soudem netvrdil, že by se toho kterého jednání nedopustil. Brojil vždy obecnými námitkami toliko do formálních náležitostí podkladových rozhodnutí, často převzatými z obdobných žalob adresovaných soudu, aniž by námitky zasadil do konkrétních skutkových okolností žalobcova případu.

32. Soud se tedy ztotožnil se závěrem správních orgánů o způsobilosti předmětných pokutových bloků k záznamu bodů do žalobcovy karty řidiče.
33. Námitka proto není důvodná.

IV. B) K námitce nerespektování rozhodnutí jiných správních orgánů

34. Žalobce dále namítal, že žalovaný porušil jeho legitimní očekávání, neboť rozhodoval v obdobných případech jinak než Krajský úřad Moravskoslezského kraje a Městský úřad Písek. Napadeným rozhodnutím byla dotčena rovnost před zákonem, neboť rozdíly v rozhodovací praxi plynou pouze z místní příslušnosti správního orgánu.
35. Rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ani rozhodnutí Městského úřadu Písek nejsou pro žalovaného závazná. Ač by tomu tak být nemělo, rozhodovací praxe správních orgánů se může lišit. Zásadní v tomto ohledu je, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí řídil ustálenou judikaturou Nejvyššího správního soudu, která poskytuje správním orgánům významné vodítko při výkladu zákona. Správnost postupu žalovaného soud v části IV. A) tohoto rozsudku soud potvrdil.
36. Za této situace nelze žalovanému vytýkat nerespektování odvolacích důvodů či ignorování předložených důkazních prostředků spočívajících v rozhodnutích jiných správních orgánů v typově obdobných záležitostech. Na žalobcovy námitky ohledně odlišné rozhodovací činnosti správních orgánů žalovaný reagoval (na straně 7 předmětného rozhodnutí) a přesvědčivým způsobem se s nimi vypořádal. Je nutno odlišovat nevypořádání námitek od nesouhlasu žalobce se způsobem, jakým byly vypořádány.
37. Ze správního spisu je zřejmé, že se správní orgány obou stupňů řádně zabývaly způsobilostí jednotlivých rozhodnutí o uložení pokuty v blokovém řízení pro záznam bodů do registru řidičů (nikoli však již jejich správností, což je v souladu s výše uvedenou judikaturou; srov. zejm. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44). Neobstojí proto žalobní tvrzení, že tak nečinily, čímž měly postupovat v rozporu s ustálenou praxí jiných správních orgánů a porušit tak zásadu legitimního očekávání.
38. Námitka nerespektování rozhodovací činnosti Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a Městského úřadu Písek žalovaným proto není důvodná.

V. Závěr a náklady řízení

39. Soud se ztotožnil se závěrem správních orgánů o způsobilosti předmětných pokutových bloků k záznamu bodů do žalobcovy karty řidiče. Správní orgány postupovaly přesně v limitech své přezkumné působnosti a v souladu s výše uvedeným omezením plynoucím z povahy řízení se též dostatečným a přezkoumatelným způsobem věnovaly námitkám žalobce.

40. Soud neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným, proto žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
41. Žalobcem navržené důkazy (rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, rozhodnutí Městského úřadu Písek a pokutové bloky), které žalobce přiložil k žalobě, soud neprováděl, neboť tyto listiny byly přiloženy již k podanému odvolání a jsou tak obsahem předloženého správního spisu (obdobně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008 – 117). Důkazy předkládané k návrhu na přiznání odkladného účinku byly vyčerpány rozhodnutím o něm.
42. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 28. března 2019

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu